Broj: S1 3 U 036625 21 U
Sarajevo, 09.03.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Nexen" d.o.o. Banja Luka, ulica Kozarska broj 61b, Banja Luka, kojeg zastupa Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, ulica Karađorđeva broj 10, protiv rješenje broj: JN2-03-07-1-1418-8/20 od 09.07.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.03.2021.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem uvažena je žalba i poništen predmetni postupak u potpunosti i to Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-04-834/20 od 27.05.2020.godine, Tenderska dokumentacija Obavještenje o nabavci broj 886-1-3-20-3-13/20 od 25.03.2020.godine i svi akti doneseni u postupku. Odlučeno je da povrat uplaćene naknade za pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00KM, će biće izvršen posebnim aktom organa.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te povrede pravila postupka. Tužbom ukazuje da je u konkretnom slučaju, ponuđač EDNIG TELECOM d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu: žalitelj) izjavio žalbu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u kojim žalbenim navodima je naveo da izabrani ponuđač nije dostavio tehničke listove iz kojih se može utvrditi da

ponuđene svjetiljke zadovoljavaju tražene karakteristike, te da nisu dostavljeni CE certifikati o ispunjavanju EN normi, a sve u skladu sa tačkom 4.5. tenderskog dokumenta. Također, žalitelj je ukazivao a tuženi prihvatio te navode da je ugovorni organ u tenderskom dokumentu propustio postaviti eksplicitan zahtjev da ponuđači dostave te tehničke listove niti je u tački 12.2 tenderske dokumentacije, naveo vrstu traženih EN normi i dokaza koje su ponuđači dužni dostaviti. S tim u vezi tuženi je našao, da tužbeni navodi da je ugovorni organ bio dužan tenderski dokument pripremiti u skladu sa članom 53.stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH i dati potpune informacije i da je žalitelj pravilno ukazao na propuste prilikom sačinjavanja tenderskog dokumenta. Međutim tužitelj ukazuje, da u skladu sa odredbama člana 101. Zakona o javnim nabavkama BiH, propisani su rokovi za izjavljivanje žalbi na tenderski dokument, a u skladu sa članom 56. Zakona, propisano je da ponuđači mogu tražiti pojašnjenje odredbi tenderske dokumentacije. Sve navedeno je žalitelj propustio izjaviti u zakonskom roku. Slijedom navedenog, iz dostavljene žalbe proizilazi, da žalitelj nije ni osporavao tenderski dokument, a u konkretnom slučaju se nisu stvorile zakonske pretpostavke za postupanje u smislu člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno tuženi je u skladu sa članom 104. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, morao odlučivati u granicama zahtjeva žalbe. Zbog toga predlaže Sudu da tužbu uvaži, pobijano rješenje poništi i predmet vrati na ponovno rješavanje, te tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 850,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresovano lice općina Trnovo je navela da vođenje predmetnog spora nije svrsishodno, obzirom da je postupila po osporenom aktu tuženoga kao ugovorni organ i donijela Odluku o pokretanju novog postupka predmete javne nabavke, dok žalitelj kao zainteresovano lice nije dostavio odgovor na tužbu.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog akta proizilazi da je tuženi našao da je ugovorni organ tenderski dokument sačinio suprotno odredbama člana 53. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tuženi je ocijenio da u odnosu na zahtjeve iz tačke 12. 2 TD kojim su propisani dokazi koji se dostavljaju u odnosu na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača, ugovorni organ nije predvidio eksplicitni zahtjev da ponuđač dostavi tehničke listove roba koje nudi u predmetnoj nabavci, niti je ugovorni organ u tački 12.2 tenderske dokumentacije Tehnička i profesionalna sposobnost, zahtijevao dostavljanje uvjerenja izdatih od strane nadležnih institucija za konkretan kvalitet, kojima se potvrđuje da ponuđena roba odgovara traženima tehničkim specifikacijama. Međutim, daljim uvidom u priloge Aneska 2 Predmjer i predračun radova tenderske dokumentacije, utvrđeno

je da ugovorni organ za pojedine stavke/svjetiljke postavio zahtjev da iste moraju biti usaglašeni sa EN normama i CE znakom, pri čemu ne navodi vrstu traženih EN normi, niti vrstu dokaza kojima bi se dokazalo traženo. Zbog toga je tuženi, pozivajući na odredbu člana 103. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama BiH, donio odluku kao u dispozitivu pobijanog rješenja, odnosno poništio sve odluke koje su donesene u postupku. Tuženi je također u pogledu ponude izabranog ponuđača našao da je osnovana žalba i u dijelu dostavljene potvrde UniCredit bank d.d. broj: SJ08-28-4-20-676 od 11.05.2020. godine i potvrde Union banke d.d. broj : EAP-1/1-3-064/20 od 11. 05. 2020 godine jer iste potvrde nisu dostavljene u skladu sa tačkom 12.1. a) tenderske dokumentacije, što tužitelj tužbom, niti ne osporava.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa članom 103. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima tuženi vodi računa po službenoj dužnosti, i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično, i to: a) neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. Ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.(član 53. stav 1. Zakona). U skladu sa članom 57. Zakona, ponuđač je dužan da se pridržava zahtjeva i uslova iz tenderske dokumentacije.

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, nakon što je ovo vijeće izvršilo uvid u predmetni spis, odnosno tendersku dokumentaciju broj 02-04-834/20 od 25.03.2020.godine (strana 40-49), nalazi da nije osnovan prigovor iz tužbe, da je tuženi postupajući po žalbi povrijedio odredbu člana 104. Zakona o javnim nabavkama, odnosno rješavao van okvira žalbenih navoda. Naime, nije sporno da se žalba na tendersku dokumentaciju može izjaviti u roku od 10 dana od dana preuzimanja tenderskog dokumenta (član 101. stav 1. tačka b) Zakona), kao i da je stavom 6. istog člana propisano, da žalilac koji je propustio izjaviti žalbu prema odredbama stava 1. do 5. istog člana gubi pravo tražiti ispitivanje zakonitosti po istom osnovu, u kasnijoj fazi postupka. Isto tako nije ni sporno da žalitelj nije osporavao odredbe tenderskog dokumenta, ali upravo zbog toga su u članu 103. Zakona o javnim nabavkama BiH i propisana ovlaštenja tuženoga kao Ureda za razmatranje

žalbi BiH, kada ocijeni da tenderski dokument nije usklađen sa zakonom da je dužan na apsolutno bitne povrede, paziti po službenoj dužnosti, odnosno tokom cijelog postupka. Stoga kako niti tužitelj ne osporava činjenično utvrđenje tuženog, da u navedenoj rekapitulaciji i predmjeru i predračunu radova, Aneks II, ugovorni organ je za izgradnju rasvjete poslovno sportskih centara itd. zahtijevao da LED svjetiljke moraju biti usaglašene sa EN normama i CE znakom, a navedeni uslov nije postavljen u tački 12.2 tenderske dokumentacije, jasno da se dostavljena roba ne može ni uporediti sa traženim dokazom, odnosno postavljenim uslovom, sa kojim to normama moraju biti usklađene tražene svjetiljke. Naime iz obrazloženja osporenog akta također proizilazi da je ugovorni organ imao pitanja ponuđača, oko dostave tehnički listova robe (a što nije uopšte propisano kao uslov tačkom 12. 2 tenderske dokumentacije) pa da je u jednom odgovoru ugovorni organ naveo „ukoliko se to TD-om ne traži nema potrebe", da bi u drugom odgovoru naveo da je neophodna dostava istih... Sve naprijed navedeno govori i po ovome vijeću u prilog činjenice nesuklađenosti tenderske dokumentacije sa odredbama Zakona o javnim nabavkama, naročito sa naprijed citiranim članom 53.stav 1. Zakona o javnim nabavkama.

Nadalje u pogledu EN norme, vijeće napominje da iste obuhvataju širok pojam te ih ima više i u donosu na rasvjetu i led rasvjetu, to je ugovorni organ bio dužan pobliže opisati sa kojim to normama treba da bude usklađena svetiljka, te na taj način postupiti u skladu sa članom 48. stav 6.Zakona o javnim nabavkama BiH, gdje je propisano: „da ukoliko se u tenderskoj dokumentaciji zahtijeva osiguranje certifikata koje izdaju nezavisna tijela, a kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde osiguranja kvaliteta, ugovorni organ dužan je pozvati se na sisteme osiguranja kvaliteta koji se zasnivaju na odgovarajućim evropskim serijama standarda koje su potvrdila tijela koja su u skladu s evropskim serijama standarda koje se tiču izdavanja certifikata. Ugovorni organ dužan je prihvatiti i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača koji nemaju pristupa takvim certifikatima." S tim u vezi, vijeće napominje i da je u smislu člana 54. stav 9. Zakona o javnim nabavkama propisano, da nepoznavanje predmeta nabavke ne oslobađa ugovorni organ od obaveze za definisanje predmeta nabavke, na stvarno konkurentskoj osnovi.

Također vijeće napominje da je osporenom odlukom utvrđeno da je žalba osnovan i u pogledu ponude izabranog ponuđača vezano za dostavu potvrdi banka kao uslova propisanog tačkom 12.1a) tenderske dokumentacije, što tužbom nije niti osporavano.

Uzimajući u obzir naprijed navedeno ovo vijeće nalazi, da je obrazloženje pobijanog rješenja doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa i sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. ,a u vezi sa članom 233. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj 29/02 do 53/16), odnosno razloge koji s

obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora u skladu sa odredbom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 34. stav 2., a u vezi sa članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo